

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ...สำนักงานปลัด...องค์การบริหารส่วนตำบลหนองจิก อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม
ที่...มค.๔๑๓๐๑/๒๐...วันที่...๒๕...เดือน...กุมภาพันธ์...พ.ศ. ๒๕๖๘

เรื่อง รายงานสรุปผลการจัดโครงการฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรม แก่ ผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘

เรียน นายองค์การบริหารส่วนตำบลหนองจิก

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองจิก จัดโครงการฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรม แก่ ผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘ จำนวน ๗๓ คน ในวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ณ ห้องประชุมองค์การบริหารส่วนตำบลหนองจิก นั้น

การฝึกอบรมดังกล่าวมีวัตถุประสงค์

๑. เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลหนองจิก ภายใต้กฎหมาย และระเบียบทางราชการ
๒. เพื่อส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจ ในการพัฒนาตนเอง
๓. เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันของคนในองค์กร
๔. เพื่อให้มีวินัยในการปฏิบัติหน้าที่

สรุปเนื้อหาสาระสำคัญได้ดังนี้ ตามตารางการอบรมความรู้เกี่ยวกับโครงการฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรม แก่ ผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘ ได้ดังนี้

๑. การฝึกอบรมในวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ได้รับความรู้เกี่ยวข้องดังนี้

เช้า เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๒.๐๐ น. วิทยากรบรรยาย โดย นายพีระณัฐ สีทองเดชารัตน์

เจ้าพนักงานป้องกันการทุจริตชำนาญการพิเศษ (หัวหน้ากลุ่มงานป้องกันการทุจริต) สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดมหาสารคาม

บรรยายเกี่ยวกับเรื่อง อำนาจหน้าที่ วินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น

ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นเรื่อง ประมวลจริยธรรมพนักงานส่วนท้องถิ่น โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๖ วรรคสาม บัญญัติให้รัฐพึงให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรม สำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้นๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ ได้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรม ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานรัฐ

ก จริยธรรมหลัก

(๑) ยึดมั่นในสถาบันของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์อันเป็นพระประมุข โดยยึดถือผลประโยชน์ของประเทศชาติเป็นสำคัญ ประพฤติ ปฏิบัติตนอยู่ในกรอบศีลธรรมอันดีและเทิดทูนรักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์

(๒) ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อนหน้าที่ ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างตรงไปตรงมาตามกฎหมายและตามทำนองคลองธรรม โปร่งใส และมีจิตสำนึก

(๓) กล้าตัดสินใจ และการทำงานในสิ่งที่ถูกชอบธรรม และกล้าแสดงความคิดเห็นคัดค้าน หรือเสนอให้มีการลงโทษผู้ที่ทำไม่ถูกต้อง

(๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงานและภารกิจขององค์กรปกครองท้องถิ่น

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม ปราศจากอคติ และไม่เลือกปฏิบัติ โดยการใช้ความรู้สึกหรือความสัมพันธ์ส่วนตัวหรือเหตุผลของความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ อายุ สภาพร่างกาย สถานะของบุคคลหรือทางเศรษฐกิจสังคม

(๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ ด้วยการรักษาเกียรติศักดิ์ความเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น รวมทั้งปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีและดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ข จริยธรรมทั่วไป

(๑) ยึดมั่นธรรมาภิบาลและอุทิศตนเพื่อผลประโยชน์แก่ประชาชน

(๒) ดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของทางราชการอย่างประหยัด และระมัดระวังไม่ให้เกิดความเสียหาย

(๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุภาพ เรียบร้อย และมีอัธยาศัยดี

(๔) มุ่งบริการประชาชน และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ด้วยความเป็นธรรม รวดเร็ว เสมอภาค และเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์จัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะ ต้องคำนึงถึงคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๕) ให้ข้อมูลข่าวสารตามข้อเท็จจริงแก่ประชาชนอันอยู่ในความรับผิดชอบของตนอย่างถูกต้อง ครบถ้วนไม่บิดเบือน

(๖) เรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถให้กับองค์กรปกครองท้องถิ่นกับประโยชน์ส่วนรวม

(๗) ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ต่อบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวม

(๘) ต้องปฏิบัติตามมวลจริยธรรมอย่างตรงไปตรงมา และไม่กระทำการเลียงประมวลจริยธรรม ;

วินัยพนักงาน ส่วนท้องถิ่น

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัย และการดำเนินการทาง วินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง ฉบับที่ ๓ พ.ศ.๒๕๖๒

๒. ประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดปัตตานี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวนการลงโทษทางวินัย พ.ศ.๒๕๕๘

วินัยแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ดังนี้

๑. วินัยอย่างร้ายแรง

๒. วินัยอย่างไม่ร้ายแรง

สถานโทษมี ๕ สถาน ได้แก่

๑. วินัยอย่างไม่ร้ายแรง

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือน

(๓) ลดขั้นเงินเดือน

๒. วินัยอย่างร้ายแรง

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

ลักษณะเฉพาะ มี ๓ ประการ ดังนี้

(๑) ไม่มีอายุความ (หากมีมูลว่ากระทำผิดนายกองปท. สามารถดำเนินการทางวินัย ได้ตลอดเวลาที่ยังรับราชการอยู่)

(๒) ต้องมีสภาพเป็นข้าราชการ เว้นแต่ก่อนออกจากราชการถูกกล่าวหาว่ากระทำ ความผิดวินัยอย่างร้ายแรงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวน โดยนายกองต้องสั่งตั้งกรรมการสอบสวน มาตรฐานทั่วไปฯ ข้อ ๒๘ วรรค๑,๒

(๓) เป็นอำนาจของผู้บัญชาสังกัดปัจจุบัน

องค์ประกอบความผิดทางวินัย

๑. จะถือว่าผิดวินัยฐานใด พฤติการณ์ที่กระทำต้องครบองค์ประกอบความผิดใน ฐานนั้น ซึ่งองค์ประกอบความผิดมีทั้งภายนอกและภายใน

- องค์ประกอบภายนอก ได้แก่ พฤติกรรมหรือการแสดงออกในการกระทำ

- องค์ประกอบภายใน ได้แก่ จิตใจ การรู้สึ นึกในการกระทำ

๒. หากไม่ครบองค์ประกอบความผิดจะไม่ผิดวินัยฐานนั้นแต่อาจผิดวินัยฐานอื่น

ฐานความผิดทางวินัย

ฐานความผิดทางวินัยแบ่งออกเป็น ๑๙ ฐาน ดังนี้

วินัยอย่างร้ายแรง

๑. ฐานไม่สนับสนุนประชาธิปไตย (ข้อ ๖)

๒. ฐานไม่ปฏิบัติราชการให้เกิดผลดี (ข้อ ๘)

๓. ฐานไม่สนใจทราบเหตุเคลื่อนไหวอันตราย (ข้อ ๑๑)

๔. ฐานท ากการข้ามชั้นผู้บังคับบัญชาเหนือตน (ข้อ ๑๔)

๕. ฐานไม่ปฏิบัติตามแบบธรรมเนียมราชการ (ข้อ ๑๖)

๖. ฐานไม่สุภาพเรียบร้อยหรือกลั่นแกล้งกัน (ข้อ ๑๘)

๗. ฐานกระท ากการให้เสื่อมเกียรติข้าราชการ (ข้อ ๒๐)

๘. ฐานเป็นผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท (ข้อ ๒๑)

๙. ฐานวางตนไม่เป็นกลางทางการเมือง (ข้อ ๒๒)

วินัยอย่างร้ายแรง

๑. ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ (ข้อ ๗ วรรค ๓)

๒. ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ (ข้อ ๙ วรรค ๒)

๓. ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย ฯ (ข้อ ๑๐ วรรค ๒)

๔. ฐานเปิดเผยความลับของราชการ (ข้อ ๑๒ วรรค ๒)

๕. ฐานขัดค าสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งการชอบ(ข้อ ๑๓ วรรค ๒)

๖. ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา (ข้อ ๑๕ วรรค ๒)

๗. ฐานขาดราชการ ละทิ้ง หรือทอดทิ้งหน้าที่ (ข้อ ๑๗ วรรค ๒)

๘. ฐานดูหมิ่น กดขี่ ข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อ (ข้อ ๑๙ วรรค ๒)

๙. ฐานประพฤดิชั่ว (ข้อ ๒๓ วรรค ๒)

๑๐. ฐานล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ (ข้อ ๒๓/๑)

ฐานที่ ๑ ฐานไม่สนับสนุนประชาธิปไตย

ข้อ ๖ พนักงานเทศบาลต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความ บริสุทธิ์ใจ
ลักษณะความผิด --- วินัยไม่ร้ายแรง

ไม่มีข้อเท็จจริงยังตรวจสอบไม่พบการกระทำผิด

ฐานที่ ๒ ฐานไม่สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๗ พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและ เทียงธรรม
ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอานาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดย ทางตรงหรือ
ทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่าง
ร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยทุจริต เป็นความผิด
วินัยอย่างร้ายแรง

แบ่งออกเป็น ๓ ฐาน ดังนี้

๑. ฐานไม่ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

ข้อ ๗ วรรค๑ “พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยง
ธรรม” ลักษณะความผิด --- วินัยไม่ร้ายแรง

องค์ประกอบความผิด

๑.๑ มีหน้าที่ราชการ

- หน้าที่ราชการนั้น อาจเกิดจากกฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง หรือได้รับมอบหมายก็ได้
 - เป็นการปฏิบัติในหน้าที่เท่านั้น นอกหน้าที่ไม่ถือเป็นความผิด
- “การกระทำนอกหน้าที่ หมายถึง การกระทำที่เป็นเหตุส่วนตัวโดยแท้ หรือกระทำการ
ใดที่มีได้ปฏิบัติงานฐานะ เจ้าพนักงาน ตามตำแหน่งหน้าที่หรือตามคำสั่งที่ได้รับ
แต่งตั้ง”

๑.๒ ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

๒. ฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอานาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ ข้อ ๗ วรรค๒

“ห้ามมิให้อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอานาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรง
หรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น...” ลักษณะความผิด --- วินัยไม่ร้ายแรง

องค์ประกอบความผิด ๒.๑ มีหน้าที่ราชการ ๒.๒ อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอานาจหน้าที่
ราชการของตน ๒.๓ หาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น “ประโยชน์ หมายถึง สิ่งที่เป็นผลดี
หรือเป็นคุณหรือผลที่ได้ตามต้องการประโยชน์อาจเป็นทรัพย์สิน เงินทอง หรือการอื่นใดที่
เป็นผลได้ตามต้องการ โดยมีจำเป็นต้องเป็นทรัพย์สิน เช่น ประโยชน์ในการได้สิทธิบางอย่าง
หรือ ได้รับบริการพิเศษ เป็นต้น โดยจะต้องเป็นประโยชน์ที่ไม่มีสิทธิจะได้รับโดยชอบธรรม”

๓. ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ข้อ ๗ วรรค ๒ ท้าย “การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการ
ปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยทุจริต เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ” ลักษณะความผิด ---

วินัยอย่างร้ายแรง แบ่งเป็น ๒ ฐาน ฐานที่ ๑ การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
โดยมิชอบ องค์ประกอบความผิด (๑) มีหน้าที่ราชการ (๒) การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ
หน้าที่ราชการโดยมิชอบ

การปฏิบัติหน้าที่ราชการจะไม่รวมถึงการใช้สิทธิขอเบิกจ่ายเงินจากทางราชการ เช่น ราชการมี สิทธิเบิกเงินค่ารักษาพยาบาลแต่ทำเอกสารเท็จเบิกเงินไป กรณีนี้ไม่ถือว่าเป็น ความผิดวินัยฐานทุจริตต่อ หน้าที่ราชการแต่จะเป็นความผิดวินัยฐานประพฤติชั่วอย่าง ร้ายแรง “โดยมิชอบ” หมายถึง ไม่เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ คำสั่งของ ผู้บังคับบัญชา มติคณะรัฐมนตรี แบบธรรมเนียมของทางราชการหรือตามทำนองคลองธรรม คือไม่เป็นไปตามทางที่ถูกที่ ควร (๓) เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด (เจตนาพิเศษ)

ฐานที่ ๒ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต องค์ประกอบความผิด (๑) มี หน้าที่ราชการ (๒) การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต ป.อ.มาตรา ๑(๑) “โดยทุจริต หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย สำหรับตนเองหรือผู้อื่น” องค์ประกอบของคำว่า “โดยทุจริต” มีดังนี้ (๑) แสวงหาประโยชน์ (๒) ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย (๓) สำหรับตนเองหรือผู้อื่น

(๑) แสวงหาประโยชน์หมายถึง ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินและประโยชน์ที่ มิใช่ ทรัพย์สินด้วย (๒) ประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย หมายถึง ต้องเป็น ประโยชน์ที่ผู้ แสวงหา นั้นไม่มีสิทธิจะได้รับตามกฎหมาย ในทางกลับกัน ถ้าประโยชน์ นั้นผู้แสวงหา มี สิทธิจะได้รับตามกฎหมายแล้ว ย่อมมิใช่ทุจริต (๓) ส าหรับตนเองหรือ ผู้อื่น หมายถึง การแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วย กฎหมายนั้น เพื่อต้องการ เอาประโยชน์เป็นของตนเองหรือของผู้อื่น หรือร่วมกัน

ฐานที่ ๔ ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ข้อ ๙ พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติ หน้าที่ราชการด้วยความอดุสสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อัน เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่าง ร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แบ่งออกเป็น ๒ ฐาน ดังนี้ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดุสสาหะ ไม่เอาใจใส่ ไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของ ทางราชการ ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ข้อ ๙ วรรค๑ “พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอดุสสาหะ เอาใจใส่ ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ และต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ ราชการ” ลักษณะความผิด --- วินัยไม่ร้ายแรง องค์ประกอบความผิด (๑) มีหน้าที่ ราชการ (๒) ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่มีความอดุสสาหะ หรือ ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดย ไม่มีเอาใจใส่ หรือ ปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่มีระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทาง ราชการ หรือ ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความประมาทเลินเล่อ

ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ข้อ ๙ วรรค.ท้าย “การประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง” ลักษณะความผิด --- วินัยอย่างร้ายแรง องค์ประกอบความผิด (๑) มีหน้าที่ราชการ (๒) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ ปอ. มาตรา ๕๙ ว.๔ “กระทำโดยประมาท ได้แก่กระทำความผิดมิใช่โดยเจตนา แต่กระทำ โดย ปราศจากความระมัดระวังซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและ พฤติการณ์ และผู้กระทำ อาจใช้ความระมัดระวังเช่นนั้นได้ แต่หาได้ใช้ให้เพียงพอ ไม่” (๓) เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ฐานที่ ๕ ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย ฯ ข้อ ๑๐ พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล โดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของรัฐบาล อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ อย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

แบ่งเป็น ๒ ฐาน ดังนี้ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล ข้อ ๑๐ วรรค๑ “พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล โดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ” ลักษณะความผิด ---- วินัยไม่ร้ายแรง องค์ประกอบความผิด (๑) มีหน้าที่ราชการ (๒) ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือ นโยบายของรัฐบาล (๓) เกิดความเสียหายแก่ราชการ

ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ลักษณะความผิด ---- วินัยอย่างร้ายแรง องค์ประกอบความผิด (๑) มีหน้าที่ราชการ (๒)

จงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล (๓) เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

แบ่งเป็น ๒ ฐาน ดังนี้ ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล ข้อ ๑๐ วรรค๑ “พนักงานเทศบาลต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล โดยไม่ให้เสียหายแก่ราชการ” ลักษณะความผิด ---- วินัยไม่ร้ายแรง องค์ประกอบความผิด (๑) มีหน้าที่ราชการ (๒) ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือ นโยบายของรัฐบาล (๓) เกิดความเสียหายแก่ราชการ

ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี และนโยบายของรัฐบาล เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง ลักษณะความผิด ---- วินัยอย่างร้ายแรง องค์ประกอบความผิด (๑) มีหน้าที่ราชการ (๒)

จงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรีหรือนโยบายของรัฐบาล (๓) เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ฐานที่ ๖ ฐานไม่สนใจทราบเหตุเคลื่อนไหวอันตราย

ข้อ ๑๑ พนักงานเทศบาลต้องถือว่าเป็นหน้าที่พิเศษที่จะสนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติและต้องป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ ลักษณะความผิด -- วินัยไม่ร้ายแรง องค์ประกอบความผิด ๑. ไม่สนใจรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตราย ๒. ไม่ป้องกันภัยอันตรายซึ่งจะบังเกิดแก่ประเทศชาติจนเต็มความสามารถ

ฐานที่ ๗ ฐานเปิดเผยความลับของราชการ

ข้อ ๑๒ พนักงานเทศบาลต้องรักษาความลับของทางราชการ การเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นฐานเปิดเผยความลับของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่

ราชการอย่างร้ายแรง ลักษณะความผิด ---- วินัยอย่างร้ายแรง องค์ประกอบความผิด (๑) มีความลับของทางราชการ (๒) นำความลับของทางราชการไปเปิดเผย (๓) เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แบ่งออกเป็น ๒ สถาน ดังนี้ สถานเปิดเผยความลับของทางราชการ ลักษณะความผิด ---- วินัยไม่ร้ายแรง องค์ประกอบความผิด (๑) มีความลับของทางราชการ (๒) นำความลับของทางราชการไปเปิดเผย

ป่วย เวลา ๑๓.๐๐ - ๑๕.๐๐ น. วิทยาการบรรยาย โดย นายทวิทย์ โปธิเสส ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองจิก บรรยายเกี่ยวกับเรื่อง การบริหารน้ำตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการสร้างงาน สร้างรายได้ ในครัวเรือน และชุมชน

การบริการสาธารณะแนวใหม่(NewPublic Service: NPS)

การบริการสาธารณะแนวใหม่(NewPublic Service : NPS) คือชุดของแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของการบริหารรัฐกิจภายใต้ระบบการบริหารปกครองที่ให้ความสำคัญกับการบริการสาธารณะการบริหารปกครองแบบประชาธิปไตย และการสร้างความผูกพันของพลเมืองซึ่งปฏิเสธรระเทศที่เน้นตลาดของกลุ่มการจัดการนิยมหรือกลุ่มการจัดการภาครัฐแนวใหม่(New Public Management : NPM)เป็นทางเลือกที่น่าจะเหมาะสมในยุคปัจจุบันที่รัฐบาลมิได้ทำหน้าที่ในการปกครองเพียงอย่างเดียวแต่ยังต้องทำหน้าที่เสมือนผู้ให้การสนับสนุนช่วยเหลือแก่พลเมืองให้มีความสำคัญแก่ความเป็นพลเมืองหรือให้ความสำคัญต่อการเป็นมนุษย์มากกว่าความเป็นผู้ประกอบการหรือผลผลิตที่ได้

Robert B. Denhardt and Janet VinzantDenhardt (๒๐๐๗) ผู้มีบทบาทสำคัญในการนำเสนอแนวคิดการบริการสาธารณะแนวใหม่ได้กล่าวไว้ในส่วนบทนำของหนังสือของเขาว่า“ข้าราชการไม่ได้ส่งมอบบริการสู่ลูกค้า แต่เขาส่งมอบประชาธิปไตย”ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า NPS เป็นแนวคิดของนักรัฐประศาสนศาสตร์สายรัฐศาสตร์ที่ให้ความสำคัญกับเรื่องคุณค่าหรืออุดมการณ์โดยเฉพาะคุณค่าความเป็นประชาธิปไตยมากกว่าเรื่องประสิทธิภาพหรือผลิตภาพ โดยมีแนวคิดพื้นฐานหรือรากฐานของแนวคิดการบริการสาธารณะแนวใหม่๔ ประการหลัก คือ

(๑)ทฤษฎีประชาธิปไตยพลเมือง (Theories of DemocraticCitizenship)

(๒)ตัวแบบชุมชนและประชาสังคม (Models of Community and CivilSociety)

(๓)มนุษยนิยมองค์การและรัฐประศาสนศาสตร์แนวใหม่ (OrganizationalHumanism and the New Public Administration)

(๔)รัฐประศาสนศาสตร์หลังสมัยใหม่ (Postmodern PublicAdministration)

เนื่องจากNPS มีรากฐานจากทฤษฎีเกี่ยวกับประชาธิปไตยและแนวทางอื่น ๆ ในการแสวงหาความรู้ ซึ่งรวมถึงแนวทางแบบประจักษ์นิยม แนวทางการตีความ แนวทางเชิงวิพากษ์วิจารณ์ และแนวทางแบบโพสตีโมเดิร์น จึงมองข้าราชการว่าเป็นคนมีเหตุผลในเชิงยุทธศาสตร์ที่ใช้เหตุผลทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ และองค์การมองผลประโยชน์สาธารณะว่าเป็นผลจากการพูดคุยเกี่ยวกับคุณค่าที่มีร่วมกันมองประชาชนว่าเป็นพลเมืองซึ่งมีทั้งสิทธิหน้าที่ และความรับผิดชอบนักบริหารหรือข้าราชการมีบทบาทรับใช้ประชาชน (Serving) เพราะประชาชนคือเจ้าของประเทศตัวจริงข้าราชการต้องมีบทบาทในการเจรจาไกล่เกลี่ยและเป็นตัวกลางที่จะทำให้เกิดค่านิยมร่วมกันในหมู่พลเมือง ชุมชน และกลุ่มต่าง ๆ กลไกที่จะทำให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของนโยบายคือการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อให้บรรลุผลที่ตกลงร่วมกันมองว่ากลไกการตรวจสอบมีหลากหลาย ทั้งด้านกฎหมาย ค่านิยมของชุมชนบรรทัดฐานทางการเมือง มาตรฐานทางด้านวิชาชีพ และผลประโยชน์ของพลเมืองข้าราชการควรมีดุลยพินิจแต่ต้องมีการควบคุมและตรวจสอบโครงสร้างองค์การควรเป็นแบบร่วมมือกันโดยมีผู้นำร่วมทั้งจากภายในและภายนอกองค์การส่วนปัจจัยจูงใจข้าราชการและนักบริหารคือการได้รับใช้ประชาชนและการได้ทำประโยชน์ให้แก่สังคม โดยแนวคิดNPS นี้มีหลักสำคัญ ๗ ประการได้แก่

- (๑)บริการรับใช้พลเมือง ไม่ใช่ลูกค้า (Serve Citizens, Not Customers)
- (๒)เน้นการค้นหามลประโยชน์สาธารณะ (Seek the Public Interest)
- (๓)เน้นคุณค่าความเป็นพลเมืองมากกว่าการเป็นผู้ประกอบการ(Value Citizenship over Entrepreneurship)
- (๔)คิดเชิงกลยุทธ์ ปฏิบัติแบบประชาธิปไตย (Think Strategically, Act Democratically)
- (๕)การตระหนักในความรับผิดชอบไม่ใช่เรื่องง่าย (Recognize that Accountability Is Not Simple)
- (๖)การให้บริการมากกว่าการกำกับทิศทาง (Serve Rather than Steer)
- (๗)ให้คุณค่ากับคน ไม่ใช่แค่ผลิตภาพ (Value People, Not Just Productivity)

จากการศึกษาเปรียบเทียบแนวคิดการบริการสาธารณะแนวใหม่กับแนวคิดรัฐประศาสนศาสตร์ในยุคต่างๆ จะเห็นได้ว่าการบริการสาธารณะแนวใหม่ (NPS) มีความเหมือนกับแนวคิดรัฐประศาสนศาสตร์แนวใหม่ (NPA) ค่อนข้างมาก ขณะที่จะมีความแตกต่างกับแนวคิดรัฐประศาสนศาสตร์ดั้งเดิม (TPA) และแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (NPM) เป็นอย่างมาก

การบริการสาธารณะแนวใหม่ (NPS) ให้ความสำคัญกับพลเมือง (Citizen First) ผลประโยชน์สาธารณะ (Public Interest) ความเป็นประชาธิปไตย (Democratic) ความสามารถในการรับผิดชอบได้ต่อพลเมือง (Accountability) การเจรจาต่อรองเพื่อหาข้อสรุปและพันธสัญญาต่อพลเมืองและชุมชน (Community) เพื่อกระจายผลประโยชน์สาธารณะนั้นไปสู่สังคมอย่างแท้จริงขณะที่ TPA ยังมองประชาชนเป็นเพียงผู้รับบริการจากรัฐ (Client) เน้นการบริหารภายในมากกว่าภายนอก ยังคำนึงถึงเรื่องประสิทธิภาพประสิทธิผลและประหยัดเป็นค่านิยมหลักในทางการบริหาร จัดองค์การแบบทางการที่เน้นสายการบังคับบัญชาผลประโยชน์สาธารณะถูกกำหนด

โดยฝ่ายการเมืองและข้าราชการประจำ หรือกำหนดไว้แล้วในนโยบายและกฎหมายต่างๆ ความรับผิดชอบได้เป็นเรื่องของผู้เชี่ยวชาญและนักบริหารระดับสูง กระบวนการตัดสินใจต่างๆ จึงถูกผูกขาดอยู่ในกลุ่มนักการเมืองและข้าราชการพลเมืองหรือประชาชนจึงเข้ามามีส่วนร่วมได้ในระดับที่จำกัดการปฏิบัติงานก็เป็นไปกฎเกณฑ์กฎระเบียบ จนส่งผลให้เกิดการทางานที่ขาดประสิทธิภาพและล่าช้าข้าราชการก็ขาดแรงจูงใจในการทางานและถูกปิดกั้นในความคิดสร้างสรรค์

การบริการสาธารณะแนวใหม่ (NPS) กับรัฐประศาสนศาสตร์แนวใหม่ (NPA) นั้นมีสาระสำคัญและค่านิยมพื้นฐานที่คล้ายคลึงกันมากไม่ว่าจะเป็นการเน้นการมีส่วนร่วมของพลเมือง ความเป็นประชาธิปไตย บทบาทของนักบริหารรัฐกิจในการเปลี่ยนแปลงสังคมค่านิยมการบริหารที่ไม่ใช่เฉพาะเรื่องประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และประหยัดเท่านั้น แต่ยังให้ความสำคัญกับเรื่องความเสมอภาคเป็นธรรม ความรับผิดชอบได้ จริยธรรมในการบริหาร ซึ่งความคล้ายคลึงกันนี้ทำให้มองได้ว่าแนวคิดทั้งสองเป็นกลุ่มแนวคิดเดียวกันเป็นแนวคิดเชิงปทัสฐานที่ปฏิเสธปฏิฐานนิยมทางตรรกะ (anti-logical positivism) เหมือนกัน เพียงแต่ NPS มาขยายรายละเอียดของ NPA เพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเด็นเท่านั้น โดย NPS มีระดับในเรื่องการค้นหาคำตอบหรือความจำเป็นของพลเมือง ตลอดจนเรื่องประชาธิปไตยที่มีระดับที่เพิ่มมากขึ้นกว่า NPA และยิ่งพบอีกว่า NPA ถือเป็นหนึ่งในแนวคิดที่เป็นรากฐานของ NPS สำหรับความแตกต่างระหว่างบริการสาธารณะแนวใหม่ (NPS) กับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (NPM) นั้นมีอยู่หลายประเด็นที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงเพราะความตั้งใจของ NPS ในการเป็นแนวคิดหรือวาทกรรมเชิงวิพากษ์ NPM ตั้งแต่ที่ NPS ไม่เห็นด้วยที่จะมองประชาชนเป็นลูกค้าเหมือน NPM แต่กลับเห็นว่าประชาชนคือพลเมืองที่ต้องการผลประโยชน์ของส่วนรวมหรือผลประโยชน์ระยะยาวมากกว่าผลประโยชน์ส่วนตนหรือผลประโยชน์ระยะสั้นในการบริการสาธารณะนักบริหารรัฐกิจก็เป็นเพียงผู้รับผิดชอบร่วมหาใช้ผู้ประกอบการหรือเจ้าของกิจการไม่ประสิทธิภาพและผลิตภาพไม่ใช่เรื่องที่มีความสำคัญมากไปกว่าความเสมอภาค เป็นธรรม และความรับผิดชอบได้ของภาครัฐโดยเห็นว่าคุณค่าในเรื่องความเป็นธรรม จริยธรรมและความรับผิดชอบได้ต่างหากที่

เป็นเป้าหมายของการบริการสาธารณะการบริการของรัฐไม่ได้เป็นการส่งมอบสินค้าหรือบริการให้แก่พลเมืองเท่านั้น
แต่มันคือการส่งมอบความเป็นประชาธิปไตยไปสู่พลเมือง

บทความทางวิชาการ ชื่อ The Pursuit of Significance ของ Denhardt นำเสนอว่าแท้จริงแล้วผลประโยชน์ของตนเองเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ภาครัฐไม่สามารถตอบสนองความต้องการแท้จริงของพลเมืองได้และเสนอว่า
แนวทาง NPS จะตอบโจทย์เหล่านั้นได้โดยแก้ปัญหาการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับพลเมืองแบบ
ประชาธิปไตยเป็นหลัก

จึงอาจสรุปได้ว่าแนวคิดการบริการสาธารณะแนวใหม่ (NPS) เป็นแนวคิดเชิงปทัสสถานเน้นการวิพากษ์และมี
ลักษณะเป็นวาทกรรม (discourse) ที่มีเป้าหมายของการนำเสนอเพื่อการวิพากษ์วิจารณ์แนวคิดรัฐประศาสนศาสตร์
อื่นๆ โดยเฉพาะการวิพากษ์แนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (NPM) ซึ่งเป็นแนวคิดที่อาศัยรูปแบบการบริหารจาก
ภาคเอกชนมาใช้ โดยประเด็นการวิพากษ์ที่สำคัญคือการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (NPM) ได้ทำให้เกิดช่องว่างในการ
บริหารภาครัฐ โดยเฉพาะในเรื่องของความชอบธรรมความสามารถรับผิดชอบได้ การตรวจสอบได้ ภาวะผู้นำและ
จริยธรรมในทางการบริหาร ซึ่งในหลายกรณีได้เบี่ยงเบนไปจากวิถีทางของประชาธิปไตยโดยเฉพาะในเรื่องของการ
อยู่นอกเหนือขอบเขตของหลักกฎหมายมหาชน การทุจริตเชิงนโยบายและความขัดแย้งต่อหลักผลประโยชน์
สาธารณะการที่สวมวิญญาณผู้ประกอบการมาทำหน้าที่บริหารภาครัฐนั้นทำให้เกิดการมองประชาชนเป็นเพียงลูกค้า
ให้ความสำคัญเฉพาะการสร้างควมพึงพอใจหรือผลประโยชน์เฉพาะหน้าในระยะสั้นๆ เท่านั้น

จากการประเมินผลการประชุม/อบรม/ศึกษาดูงานในครั้งนี้ เห็นสมควรให้ดำเนินการดังนี้

๑. อยากรให้มีการจัดการประชุม/อบรม/ศึกษาดูงานทุกปี
๒. วิทยากรในการอบรมในครั้งนี้ทุกคนมีความพอใจเป็นอย่างมาก
๓. ผู้เข้าร่วมโครงการทุกคนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็นในการทำงาน

ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ลงชื่อ)

(อาณัติ กลางสุพรรณ)

นักทรัพยากรบุคคล

ความเห็นของหัวหน้าสำนักปลัด อบต.

(ลงชื่อ)

(นายพิพัฒน์ มะชิม)

หัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

ความเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นายทวีชัย โพธิ์เสถ)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองจิก

ความเห็นของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองจิก

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นายสิทธิพงศ์ คำเจริญ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองจิก

กิจกรรมโครงการฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรม แก่ ผู้บริหาร สมาชิกสภา พนักงานส่วนตำบล และพนักงานจ้าง
องค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘
ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองจิก อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม
ระหว่างวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘

